Rábské noviny

4. VYDÁNÍ OBČASNÍKU 17. ÚNORA 2011

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

Titulní strana	1
Spolek Rosa události	2
Spolek ROSa akce	3
Zprávičky z Městského úřadu	4
Pověsti	5
Zkazky starých zbrojnošů	6
Na škole v Rabí	7
Trapasy	10
Rozdíly mezi mužem a ženou	11
Pranostiky	
Tajenky	12
Anketa	13
Akce na Rabí a v okolí	14
Společenská rubrika	15
Kontakt	16

Maškarní karneval se letos opravdu povedl

Dne 5. února se v Kulturním domě tradičně uskutečnil od 14.00 hod. dětský karneval, který v letošním roce poprvé organizoval spolek ROSa Rabí. Účast byla opravdu hojná, téměř 200 lidí. Plánická hudební skupina Mejdan děti tak rozdováděla, že celá akce skončila až v 18.00 hod. O soutěže se starala Drahuška Houdková s Marií Jamrichovou a děti na pódiu také recitovaly a zpívaly. Děti se mohly nechat nalíčit od velmi šikovné Jarušky Liškové, která maluje na obličej. Doufáme, že příští rok se sejdeme opět v hojném počtu.

Večer od 20.00 hod. pokračoval maškarní karneval tentokrát pro dospělé. Účastnilo se více než 50 masek od zvířecích motivů přes čarodějnice až po pohádkové bytosti včetně národnostní menšiny. Nechyběla ani bohatá tombola.

Věříme, že jsme zahájili tradici a že návštěvnost bude rok od roku stoupat.

Při nabídce hodinek malý Dežo ani nezabrečel !

Nechyběli hosté z Jamajky, pan Brouček, vězeň, šerif, čarodějnice, fotbalista, lesní víla, beruška a mnoho dalších.

Vlkovi se podařilo chytit svého zajíce.

Uskutečněné akce sdružení ROSa

Rozsvícení vánočního stromečku

Dne 19.12.2010 se členové ROSy rozhodli uspořádat první ročník akce „Rozsvícení vánočního stromečku“. Z důvodu opravy multifunkčního domu na náměstí se tentokrát slavnostně rozsvítil stromeček v místním muzeu. Akce měla velký úspěch. Při zpívání koled, které na varhany doprovodila p. Řeřichová, se sešlo asi 55 obyvatel Rabí, což je velký úspěch. K příjemné atmosféře a veselejšímu zpívání přispělo i to, že se hosté mohli posilnit výborným vánočním punčem a cukrovím , které na akci přinesly členky spolku. Věříme, že se všem zúčastněným akce líbila tak jako nám a v příštím roce se k nám všichni připojí při rozsvěcování vánočního stromku tentokrát už na náměstí v Rabí.

Text: Hana Holečková

Při rozsvícení vánočního stromku se sešlo 55 občanů

Novoroční „Šlápota“

Jak na Nový rok, tak po celý rok.

Čekala jsem skoro půl hodiny sama samotinká na městečku. Na chvilku mě vyplašila parta ze Žichovic a už jsem jásala jakou máme posilu, ale tato parta už se těšila na dršťkovou polévku U Rybáčků. Také už mají svoji tradici. Těsně před druhou hodinou přicházeli další lidé a na rozcestí u Budětic na nás čekala druhá parta lidí. Poslali jsme dopředu předvoj silných zálesáků prošlapávat cestu sněhem, ale bylo to zbytečné—cesta byla průchodná díky zlodějům vánočních stromků (jak jsme se dozvěděli). Na kostelík vyšláplo 15 dospělých, 2 děti a 1 pes. Ve zřícenině jsme si vyslechli pověst o kostelíku—přečetla jí Mařenka Jamrichová,posilnili se přípitkem a zpátky jsme se vraceli jinou cestou—bylo tam krásné zimní království—a určitě plno z nás se cítilo jako zimní královny. A ne jak řekl můj muž—stařenky na výletě, když jsme neslézaly plavným skokem pár balvanů podle jeho představ:-)
Opět jedno krásné odpoledne se usadilo v našich vzpomínkách a příští rok rádi přibereme na stejnou trasu další kamarády. Snad jsme na ten Nový rok vykročili tou správnou šlápotou.

Text:Drahuška Houdková

Povídání s panem Janem Kavalem na téma „Šumava jako malovaná“

Ve čtvrtek 27.1.2011 od 19 hodin se v místním baru „ U Vočka „ uskutečnilo další povídání s panem Janem Kavalem tentokrát na téma“Šumava jako malovaná“. I když se akce uskutečnila ve všední den, zúčastnilo se jí asi 28 posluchačů. Všichni vzpomínali na minulé krásné povídání o cestě za Inky, proto si i tuto akci nenechali ujít také proto, že povídání o Šumavě je nám všem velmi blízké. Tak jako minule nás pan Kavale upoutal krásným povídáním o Šumavě a okolí doprovázené nádhernými fotografiemi z jeho vlastní produkce. Všichni jen napjatě poslouchali jeho povídání a příběhy ze Šumavy, neboť i když jsme téměř všichni rodilí “šumaváci“, mnoho z jeho příběhů a povídání pro nás byly informace nové a naprosto neznámé. Seznámil nás se svými oblíbenými místy a povyprávěl nám spoustu vtipných historek, které zažil při focení Šumavy. Dále nám řekl o zaniklých vesnicích, které se na území Šumavy nacházely. Informace posbíral z literatury a dle vzpomínek pamětníků, kteří tato zaniklá místa ještě pamatují. Zkrátka nás pan Kavale opět nezklamal svým vyprávěním ani krásnými fotografiemi, které humorné vyprávění provázely. Všichni se už těšíme na další vyprávění, které pro nás v průběhu roku chystá.

Text: Hana Holečková

Pozvánka

na masopustní průvod městem Rabí

dne 26. února

Sraz: v Rábské hospůdce v 8:30 hod.

Trasa: náměstí, Dvůr, Hradčana, Židovna, Akátovka, Dobytčák, Světlá, bytovky a ulice u kulturáku, bytovky ostatní

Plán akcí spolku „ROSa“ na rok 2011

Únor
22.2. od 17 hodin v MŠ Rabí – malování na hedvábí
25.2. od 18 hodin přednáška cestovatele
26.2. od 8,30 hodin průvod masek v Rabí

Březen
jarní úklid města s opékáním buřtů (podle počasí)

Duben
12.4. od 17 hodin v MŠ Rabí - velikonoční vazby
30.4. zdobení májky
pro děti ohýnek u májky a opékání buřtů

Květen
jarní úklid města (pokud se neuskuteční v březnu)

Červen
5.6. od 14 hodin vítání občánků města Rabí, Bojanovice a Čepice

Červenec
burza oblečení, hraček a sportovních potřeb

Srpen
27.8. od 15 hodin cesta za pokladem ve spolupráci s SDH Rabí

Září
sobota – zájezd do ZOO Plzeň

Říjen
přednáška cestovatele Jana Kavaleho

Listopad
5.11. martinský lampionový průvod městem Rabí s občerstvením
22.11. od 17 hodin v MŠ Rabí
adventní věnce a vánoční vazby

Prosinec
18.12. vánoční setkání dětí a dospělých u stromečku, koledy a občerstvení

Plán akcí spolku „ROSa“ na rok 2012

Leden
1.1. od 14 hodin
„1.ročník Novoroční šlápoty na kostelík“
21.1. od14 hodin
maškarní karneval pro děti
21.1. od 20 hodin
maškarní bál pro dospělé

Únor
4.2. od 20 hodin ,hraje Orchidea
1.Rábský bál, program,tombola
25.2. 8,30 sraz účastníků masopustního průvodu městem

Zprávičky z Městského úřadu

Do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR půjde opět návrh na vlajku města podle připomínek heraldické komise sněmovny. Vlk na vlajce bude hnědočerný a paroží bude mít zelené, ostatní barevné kompozice se nemění.

Opustil nás:

Václav Hrbek z Rabí (82 let) 10.1. 2011

Zastupitelé města rozhodli požádat o dotaci na návrh změny č. 1 Územního plánu města Rabí, Bojanovice a Čepice, o dotaci na rekonstrukci obecního domu čp.66 v Rabí, na vybudování dětského hřiště v Rabí, na výrobu propagačních materiálů do informačního střediska v Rabí

Zastupitelé města odsouhlasili v prosinci 2010 na svém zasedání **novou cenu pitné vody** v Rabí v roce 2011, která platí již **od 1.3.2011**. Cenovou kalkulaci provedli pracovníci AquaŠumava a zvedla se z ceny 12,50 Kč za 1m3 vody (po úpravě 10% DPH v roce 2010) na cenu **16,50 Kč za 1 m3 včetně DPH.**
V průběhu měsíce února můžete na Měst.úřadu v Rabí platit spotřebu vody ještě za cenu roku 2010, pokud si budete moci sami odečíst vodoměry v domech a bytech. Sledujte úřední desku na budově radnice čp.15

Narodili se:

Ivan Tichánek 02.12.2010 z Rabí
Eliška a Dominik Vintrovi 27.12.2010 z Rabí

Milí mladí manželé, maminky, vážení občané.
Chtěl bych Vás touto cestou oslovit a poprosit o názor na vybudování dětského hřiště v naší obci. Domníváme se, že mladé maminky s ratolestmi nemají mnoho možností pro relaxaci a společné posezení v přírodě v příjemném prostředí, kde by si děti mohly hrát a maminky společně pohovořit. Město Rabí má možnost získat dotaci na vybudování dětského hřiště, která tvoří až 50 % z celkových nákladů. V loňském roce jsme získali příslib dotace na multifunkční dům čp. 57 v Rabí, kde je též zahrnuto dětské hřiště s několika herními prvky v zahradě mateřské školky, ale toto zařízení je omezeno kapacitou a je především určené pro potřebu MŠ. Pro vybudování dětského hřiště se nabízí nevyužitý prostor na fotbalovém hřišti vlevo za brankou směrem k Vinickým. Tento prostor je trochu z ruky a máme obavu, aby zařízení bylo využíváno. Další, avšak menší prostor se nabízí v zahradě před čp. 149 – bývalou MŠ. Vybudování dětského hřiště představuje pískoviště, horolezeckou stěnu o rozměrech 2,5 x 2,5 m, pružinová houpadla a věž velkou se skluzavkou. Podmínkou dětského hřiště je oplocení. Rozsah akce představuje cca 400 tis. včetně DPH, ale tato částka není konečná, samozřejmě může být menší.
Současně bych chtěl touto cestou oslovit ostatní občany města Rabí, obce Bojanovice a Čepice o vyslovení vlastních názorů na další potřeby obce, co by se mělo zlepšit, vybudovat, případně poukázat na nedostatky. Připomínky nahlašte prosím do konce února 2011 a uvítám i osobní návštěvu na městském úřadu. Za Vaše návrhy a názory předem děkujeme a budou důležitým podnětem pro naší další práci.

Přeji pevné zdraví a děkuji za spolupráci.

Milan Leopold, starosta

Pověsti z Rabí a okolí

Rábský čert

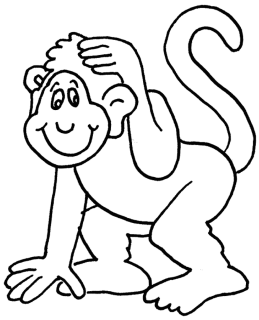

Pan Půta Švihovský si ze svých cest přivezl ochočenou opici. Byla velmi přítulná, přivykla si na hradě Rabí, kde se směla volně pohybovat komnatami. Jednou pan Půta odjel do Prahy a svěřil opici starému služebníkovi a nařídil mu, aby ji dobře krmil a hlídal. Jenže opice hledala usilovně svého pána, uprchla oknem od komory, spustila se z hradeb dolů a přes most se dostala do lesů na šumavských stráních. V obci Hejné, která byla poddána rábskému pánu, si vyšel pověrčivý občan do lesa na dříví a jak tak jde lesem, slyší pojednou v korunách praskání. Pohlédl vzhůru a leknutím zavrávoral. Nad ním se šklebí čert! Utíkal domů, sebral pár sousedů vyzbrojených vidlemi, cepy, sekyrami a obušky a hrnuli se do lesa, aby čerta zahnali zpět do pekla. Opice nic netušíc, se přátelsky pitvořila a z počátku brala vše jako hru, vracela házené kameny, vřeštěla a kličkovala. Kruh se ale kolem ní stahoval, déšť kamenů houstl, opice bolestí vyrážela skřeky, až padla mrtva k zemi. Lidé se k ubitému čertovi seběhli, radostí tančili a nakonec ubohou opici na zhotovených nosítkách ze smrkových haluzí přinesli na Rabí darem svému pánovi. Ten mezitím se navrátil z cesty, roztrpčen ztrátou opice dal potrestat sloužícího a truchlil tak upřímně, jakoby ztratil příbuzného. Do této situace donesli hejnští ubitého „čerta“. Vysloužili si každoroční novou daň, nazvanou podle jejich skutku – daní opičí.

Bezedná studna

Byl to malý div světa, když byla budována studna na rábském nádvoří. Bylo nutno prokopat celý skalnatý vrch, aby bylo dosaženo vody, která by zásobila hradní posádku v případě obležení. Páni Švihovští nelitovali peněz. Byli bohatými velmoži, zastávajícími výnosné zemské úřady, patřila jim kromě četných statků i bohatá zlatá poříční rýžoviště i hlubinné doly na zlato. Toho se však nenadáli, že je studna bude stát víc jak celý hrad. Studna budila obdiv i udivení, na dně bylo slyšet šumění, jakoby tudy proudil potok a v lidových pověstech občas se zjevovaly obludy, či kapličky ve stěnách, plné zlata a stříbra. Obyvatelé hradu ve snaze vypátrat, odkud se voda ve studni bere a kam se ztrácí, vpustili do ní kachnu s červenou mašličkou uvázanou kolem krku. Vyplavala na hladinu rybníka v nedalekých Žichovicích. Přešla staletí a studna na nádvoří zmizela, zasypána, či zahlcena zříceným zdivem. Co se v hloubce skrývá, zůstává tajemstvím.

Truhla se zlatem

Pověst vypráví, že jedna žena šla lesem z Pohorska přes Ždánov do K.Hor, uviděla na cestě oheň, šla k němu, spatřila truhlu plnou zlata, hrábla po mincích, ty držely ale pevně u sebe, tak jich utrhla jen pár, poté truhla zmizela. Lidé tvrdí, že kdyby hodila na truhlu pár drobtů chleba nebo růženec, mohla si vzít, kolik chtěla. Truhlu prý vidělo více lidí, ale nikdo ji nevyzvedl, poklad byl uloupen za husitských válek na Rábí.

„Zkazky starých zbrojnošů“

Všichni mí dobří rodáci

Každé místo má své kouzlo, které pomáhají utvářet především lidé, kteří tam bydlí, pracují, milují, zlobí se a radují. Mají lví podíl na typickém koloritu, kterým je pak lokalita charakteristická. Rád bych zde připomenul některé obyvatele Židoven, tak jak jsem je vnímal a jak se zapsali do mého povědomí. Všichni už jsou dávno u svatého Jána, ale v myšlenkách stále zůstávají mými dobrými rodáky.

Už jsme se zmínili o Pepce Pátých, ale musíme se k této mimořádné ženě ještě vrátit. Kromě toho, že uměla výborně házet kamením, měla ještě jednu vášeň a tou byl polní pych. Když pro tuto svou činnost stála již poněkolikáté před okresním soudcem a on jí otcovsky domlouval: „Paní Pátá, musíte pořád takhle krást?“, tak mu odpověděla pohotově jadrnou rábštinou: „To máte těžký pane soudce, vy mušíte kouřit a já zas mušim krást.“

Naproti Pátých bydleli Zemenovi. „Strýc“ Václav Zemen , kromě toho, že byl velkým Sparťanem a uznávaným expertem na fotbal, byl také úžasným vypravěčem. Jeho historky, které jako každý správný sedmilhář dovedl krásně dofabulovat a vypointovat, byly úžasné a je jen škoda, že si je přesně nepamatuji a nejsem schopen je interpretovat. Ostatně, ani bych to tak dobře neuměl. Zemřel v poměrně mladém věku na infarkt. Jeho opakem byla laskavá a mírná „teta“ Anna , která měla vždy ohromné pochopení pro všechna naše alotria, která jsme tehdy prováděli. Další nezapomenutelnou figurkou byl Hynek“Nácek“ Homolka. Byl to strašně hodný člověk, který za svůj život mnoho vytrpěl, údajně přežil i bombardování Drážďan. Snad proto, že byl malého vzrůstu a tento svůj nedostatek nahrazoval přehnanou důležitostí a vyžadovanou důstojností, stával se terčem mnohých kanadských žertíků. Navíc měl smůlu, že jeho domek byl zasazen v mezi a proto nebyl problém vylézt mu na střechu.

Jedním z takových legrácek bylo vytažení jeho žebřiňáčku ze stodoly, jeho rozebrání, vynesení na střechu a opětovné složení na hřebenu střechy. Závažnějším žertem bylo, když mu položili na komín sklo.Ráno Homolková zatápí, kamna kouří. Nácek se podívá do komína a vidí modrou oblohu, tedy v komíně problém není. Je tedy zavolán kamnářský mistr Kovařík, který se už už chystá celá kamna rozbourat a přestavět, když je konečně příčina nalezena a od akce upuštěno. Dlužno dodat, že tyto srandičky jsme neměli na svědomí my,.ale uličníci o generaci starší. Naproti Homolkovi bydlel starý Kočanda. Ten měl v minulosti dvě důležité funkce. Předně obsluhoval první rábský vodovodní systém a za druhé, snad proto, že byl na vojně zákopníkem , střílel o Božím těle z hmoždířů. Vodovodní systém byl založen na tom, že v Židovnech byl velmi silný pramen , který byl jímán do studny a odtud hnán čerpací stanicí, kterou právě obsluhoval Kočanda, na Hradčana. Z Hradčan pak tekla voda samospádem do veřejných hydrantů rozmístěných po celém Rabí. Odtud si lidé pitnou vodu odnášeli ve vědrech domů. Pro tento účel měla každá usedlost vybudovánu zásobárnu, neboli vodárnu ve stáji, ale i v domě, která se plnila přinesenou vodou. Tento systém byl po válce nahrazen novým vodovodním řádem s rozvodem do každé domácnosti, který využíval vodu z Hubanova a slouží dodnes. .Pozůstatkem pramene byla Zachardovic studánka, odkud jsme si příležitostně brali vodu na kafe, neboť z ní, jak vždycky tvrdila máma, bylo nejlepší.

Poslední figurkou, o které bych se rád zmínil, je Katyna Svítivá. Obývala domek na okraji Židoven a starala se o svého otce, který byl posledním rábským serbusem, tedy veřejným vyvolavačem, předchůdcem místního rozhlasu a v té době nejstarším občanem Rabí. Dožil se asi 95 let. Později si Katyna vzala na starost péči o obecní kozly Hájoše a Skautsmana, kteří stáli u kolébky rábského kozího boomu a které zdědila po starém Janíkovi z Dobytčáku. Změnu ocenili všichni, nejen obyvatelé Dobytčáku, neboť poloha na konci obce a převládající západní větry odnášely typický puklí odér směrem ke kanálu. Profitovala ale i Katyna, protože kromě poplatků, které inkasovala za připuštění, měla tu výhodu, že nikdy nemusela stát dlouhé fronty v konzumu. Každý jí dával přednost, neboť tu „vůni“, kterou kolem sebe šířila, každý nestrávil.

Kromě těchto výrazných“osobností, zde samozřejmě žila celá řada obyčejných, poctivých lidí, z nichž každý svým způsobem přispěl k té nezapomenutelné atmosféře. Za všechny snad mistr tesařský Prchal se svým synem Jindrou, kteří se do mých vzpomínek vepsali tím, že se z jejich dvora kromě zvuků pil a seker ozývalo i veselé hvízdání. Práce, tvořivá práce, je přece radost, a tak i já si při své práci po vzoru Prchalů občas pískám, akorát že to není slyšet.

Autor: Pavel Voska

25. června 1991

Na škole v Rabí

ÚRYVEK ZE ZÁPISKŮ RÁBSKÉHO KANTORA P. MILOSLAVA HŮLKY

PANÍ UČITELKA KANZELSBERGEROVÁ

Paní učitelka Milada Kanzelsbergerová byla učitelkou zdejší národní školy, při zřízení měšťanky se stala její učitelkou. Měla problémy se svým dlouhým příjmením při podpisu na vysvědčení, kde je vyhrazen řádek na tři centimetry dlouhý a ona se vždycky podepisovala celým jménem a příjmením. Řešila to trojřádkovým podpisem.

Byla to hodná učitelka i když trochu nešťastná stará panna. Její vzhled a postava, ale především příjmení napovídalo, že jde o židovku, která však přežila fašistickou persekuci, protože byla už v dětství pokřtěna a byla horlivou katoličkou.

Zda horlivou, nelze doložit. Stalo se totiž, že v polovině padesátých let přišla nařízená akce oprostit učitelské sbory od osob, zatížených náboženskou ideologií. Paní učitelka se šla poradit s panem farářem Hrbkem, co má dělat. Ten ji poradil šalamounsky— vlastně neporadil. Řekl:“ Jo, milá učitelko, to musíte určit sama, kam vás táhne srdce a kam chleba.“

Milá paní učitelka se rozhodla pro chleba. Srdce i duši uspokojovala tajně, neveřejně, doma. Doma žila v pěkném domečku na Hradčanech se svými dvěma starými tetičkami a několika kočkami. Kočky to byly bez rodokmenu, ale milé, domácky přítulné a pohodlné. Plnit však kočičí poslání je ani nenapadlo. Stalo se, že se v bytě objevila myš. Paní učitelka se jí bála, proto stoupla na židli a na myšku poslala kočky. Leč kočky vylezly na židli taky a přitulily se k nohám paničky. Myška jim mohla být ukradena.

Později, v době, když už jsem byl ředitelem, po jedné inspekci uvedl inspektor Šustr jako závěr kontroly tělocviku pokyn, aby učitelé nosili tepláky nebo cvičební úbor. Naše svědomitá paní učitelka splnila pokyn bezodkladně, ale já ji této povinnosti osvobodil takticky z estetických důvodů. Její vzezření totiž vyvolávala rozpaky z volby úsměvu nebo pláče. Prostě tepláky její postavě neseděly.

Více jí slušelo, když s jarním sluníčkem oblékla některé ze svých oblíbených pestrých šatů s velkými květy. Pan ředitel Kašpar ji v tom případě nezapomněl přivítat poznámkou, v níž zaznívala sarkastická tónina: „Paní kolegyně, vy jste jako louka, jen si na vás lehnout …“

Učila zejména elementárku. Závěrem jednoho školního roku v červnu, když děti chodí lehce oblečeny, přišla Milada o přestávce do sborovny, která byla zároveň ředitelnou v přízemí bývalé fary. Sděluje mi, že se jí o přestávce, když zašla

Učitelka Milada Kanzelsbergerová (vpravo)

do kabinetu, stala ve třídě nepříjemná věc. Ale nebude mi ji vykládat, pošle za mnou Božku Vebrů, aby mi to pověděla. Božka přišla. Ptám se, co se stalo ve třídě o přestávce. A Božka, upovídaná holčina, vzrušeným hlasem rychle vypovídá:“Prosím, soudruhu řediteli, jeden žák si stoupl před lavice, stáhl trenýrky a vyndal sprosté slovo.“

Paní učitelka Kanzelsbergerová zemřela na cukrovku v roce1967 po prožití pětapadesáti let života. Narodila se 28. ledna 1912 v Praze a pochována je v Českých Budějovicích. Tam se s ní na hřbitově rozloučil tehdejší ředitel Miroslav Sulan a litoval, jak málo lidí doprovodilo svědomitou rábskou kantorku na posledním kroku ze světa...

Zápisky rábského kantora p. Miloslava Hůlky poskytl MUDr. Pavel Voska, syn p. učitelky Boženy Voskové, které je dal sám rábský kantor p. Hůlka

Rozhovor s Františkem Podlouckým:

ŠÉFKUCHAŘ MUSÍ JÍT OSTATNÍM PŘÍKLADEM

Bydliště: Rabí
Narozen: 1972
Znamení: lev
Vzdělání: SOU Kašperské Hory
Stávající funkce: šéfkuchař – Zámek, Hrádek u Sušice
Ocenění: ocenění Magdaleny Dobromily Retigové - držitel bronzové, stříbrné a zlaté medaile; člen komise v rámci projektu Czech Specials, který hodnotí úroveň české gastronomie v pohostinství
Oblíbené jídlo: Babiččino telecí hrudí – nikdy nezapomenu na tu chuť a jemnou šťávu s karlovarským knedlíkem
Oblíbený nápoj: Tulamorka whisky a hodně vody
Zájmy: vaření, lyžování, tenis, kolo
Životní krédo: Nečiň druhému to, co bys nechtěl, aby posléze činil tobě.

Chtěl jsi se vždy věnovat kuchařině a na kterou práci nejraději vzpomínáš?

Asi nejvíce mě obohatila praxe v Německu, kde jsem se během 2 let v pivovarském hotelu seznámil s francouzskou kuchyní a surovinami, o kterých se nám v roce 1993 u nás mohlo pouze zdát. Polovinu věcí jsem nedokázal ani pojmenovat a díky tamnímu šéfkuchaři jsem pochopil, že kuchařina je profese, která mě naplňuje a bude živit.

V průběhu let jsi prošel celou řadu kuchařských soutěží, jak podstatná je samotná příprava před akcí?

Snažím se přípravě věnovat intenzivně alespoň týden před samotnou soutěží. Ale musím říci, že soutěžnímu jídlu věnuji ve finále více času, protože nestačí pouze sestavit recept, ale musíte si ověřit dostupnost surovin a v případě, že se něco nedá sehnat, nezbývá nic jiného, než upravit ingredience atd. Já třeba jezdím pro suroviny do Plzně a někdy i do Prahy.

Kde hledáš inspiraci pro svá jídla?

V rámci soutěží si jídla připravuji sám podle soutěžních zadání a musím se přiznat, že při sestavování silvestrovského menu jsem se částečně inspiroval u našeho Národního týmu kuchařů a cukrářů České republiky.

Mezi vaši klientelu patří i cizinci. Stalo se ti někdy, že by některý z významných hostů ocenil vaši kuchyni?

Co mě opravdu potěšilo, bylo uznání od francouzského šéfkuchaře z Michelinovské restaurace, který zaslal děkovný dopis za výtečnou gastronomii!

Kdybys někam nastoupil jako šéfkuchař, jaké by byly tvé první kroky, abys přivedl klientelu?

To je strašně těžké, protože vstupujete do zaběhlého kolektivu, kterému máte velet a v horším případě propouštět. První věc, které bych věnoval pozornost, by bylo zavedení sezónních jídel. U mě je vždy na prvním místě zákazník, proto by v kuchyni měl fungovat tým, který je schopen se přizpůsobit požadavkům hostů. Nejsem například zastáncem studených příloh, ale když si je hosté žádají, rád jim je připravím. Všichni kuchaři by si měli ve svém zájmu uvědomit, že z polotvarů si dokáže každý klient uvařit doma a do restaurace chodí za kulinářským zážitkem, který je pro něj zhotovitelně méně dostupný. Když nabídneme kvalitní gastronomii z poctivých surovin, hosté se vám budou vracet.

Jak se podle tebe pozná dobrý kuchař?

Dobrý kuchař má kolem sebe pořádek – to je první předpoklad. Profesionálové by se

neměli obávat zařazovat do jídel nové suroviny. Během mého ročního kurzu v rámci projektu Sopexa nás přednášející učili, že nikdo by neměl nic odsuzovat, dokud to nevyzkouší v praxi. Jedině kuchař, který je ochoten se vzdělávat a experimentovat, může zaručit, že jeho jídla budou v kurzu.

Kuchařina je časově náročná, a proto je podstatné mít na pracovišti lidi, které svou práci odvádějí profesionálně. Jaká panuje atmosféra ve tvé kuchyni?

Jako šéfkuchař musím být náročný, ale vždy požaduji výkon, kterého bych byl sám schopen. Je pravda, že nerad opakuji to samé dokola – to je poté na pracovišti mazec. Řídím se heslem, že musím jít sám příkladem.

Nad čím by se měly české restaurace zamyslet, aby zvedly kvalitu podniku?

Myslím, že již odeznělo rádoby názvům jako např. Rumcajzův špíz, z něhož zákazník nepozná, co pokrm obsahuje. Hosty to sice může pobavit, ale o jídle jim to nic neřekne. Zákazníci hledají odpovědi u obsluhy, kterou tím zdržují. Nejsem zastáncem početných složek v jídelním lístku, ale ze zkušenosti vím, že někteří zákazníci rozsáhlý jídelní lístek a přetékající talíře hodnotí pozitivně. Mnoho jídel v nabídce je náročné pro chod kuchyně a posléze vede k tomu, že kuchaři vaří z polotvarů.

V poslední době se v televizi velké popularitě těší různé kulinářské show. Jak je hodnotíš?

Je to určitá osvěta a je skvělá, že to gastronomii přidává na atraktivnosti. Gordon Ramsey, Jamie Oliver jsou hvězdy, které kuchařinu posouvají dopředu – představili určité směry a kvituji, že vaří kvalitní jídla z dostupných surovin. Z našich pořadů jsem rád sledoval Zdeňka Pohlreicha, který představuje gastromomii z odborného hlediska.

Dobrý kuchař by se měl neustále sebevzdělávat, což může být i časově náročné. Jakým způsobem se ti daří registrovat novinky oboru?

Hodně čerpám ze seminářů AKC – prošel jsem si např. kurzy pana Sahánka z Knorr studia nebo školení Marka Svobody z Nowaca. Odebírám odborné časopisy, jako např. Svět obchodu a různé informace si vyhledávám na internetu.

Každý rok se v Čechách udělují různá ocenění od Kuchaře roku až po hoteliéra roku. Kdo je dle tvého názoru hoden těchto ocenění?

Z kuchařského hlediska je pro mě výraznou osobností Vladislav Stuparič. Prošel jsem mnoho jeho seminářů a vždy pro mě byly přínosem.

Recept od Františeka Podlouckého:

VEPŘOVÁ PANENKA V MANTLU Z LÍSKOVÝCH OŘÍŠKŮ S OPEČENÝM ŠKUBÁNKEM, JARNÍ ZELENINOU A ŠVESTKOVOU OMÁČKOU

VEPŘOVÁ PANENKA
150 g vepřové panenky
50 g oleje
50 g lískových opražených oříšků
sůl, hrubozrnný pepř

ŠKUBÁNKY
100 g brambor
50 g polohrubé mouky
50 g sádla

JARNÍ ZELENINA
20 g brokolice
20 g karotky
20 g mladé kukuřičky
10 g másla

ŠVESTKOVÁ OMÁČKA
10 g šalotky
2dcl červeného vína
10 g másla
30 g rajčatového protlaku
30 g švestkových povidel
30 g demi glasse

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně úspěchů

-red-

„Trapasy“

Za svého studia na sušickém gymnáziu jsem zažila nepříjemné trapasy hned tři.
K prvnímu došlo brzy po otevření školy po r. 1945, kdy jsem po vykonání přijímacích zkoušek nastoupila do 3. ročníku, tehdy tercie.
Na češtinu nás měla dr. Zdeňka Bezděková, později známá i jako autorka několika knih, z nichž dvě „Říkali mi Leni“ a „Štěstí přijde zítra“ , opatruji dodnes jako oko v hlavě. Navíc s námi nacvičila i několik divadelních her, do nichž vždy zapojila celou třídu. Tenkrát jsme nacvičovali pohádku Jaroslava Kvapila „Princezna Pampeliška“.Už jsme ji zkoušeli naostro v sokolovně, technické pomocné práce nám vykonávali starší studenti. Zrovna jsme měli krátkou přestávku, nálada byla veselá, hraní se nám dařilo. Nevím, co nás to se spolužačkou Alenkou popadlo, že jsme vystrčily hlavy z polootevřené opony a na prázdný sál jsme začaly opakovaně citovat díla Jaroslava Vrchlického, o němž jsme se v češtině právě učili: „Bar Kochba“ a „Hilarion“. Na tom by nebylo nic až moc trapného, kdybychom se přitom nepošklebovaly jednomu z těch starších pomocníků, který špatně vyslovoval r a l a místo nich mu znělo jakési prázdné u nebo v. A navíc, co čert nechtěl, on právě vcházel zadním vchodem do sálu! V nás by se byl krve nedořezal! Honem jsme zajely za oponu a zamíchaly se mezi ostatní spolužáky. Naštěstí nás ani nepoznal, protože také navíc nosil silné brýle. Stejně jsme se mu pak ještě dlouhou dobu obloukem vyhýbaly, protože s námi denně jezdil vlakem do Žichovic. Hanba nás pálila až za ušima.

Druhý trapas následoval za pár let. Řeč bude o stejné spolužačce jako v prvním příběhu. Měly jsme odpolední tělocvik a to jsme se vždy dostaly domů až večer. Alenka měla zrovna dohodnutou nějakou schůzku s mládencem, takže potřebovala být doma dřív. Vymyslela si proto následující lest: při cvičení na kruzích jakoby sjela a narazila si kotník. Vystrašený pan profesor jí ho rychle zavázal a poslal mě jako doprovod s ní domů, aby nejela sama vlakem do Žichovic. Celá rozradostnělá vyrazila z tělocvičny a když byla v polovině schodiště , na chodbě přímo proti nám stál „sám velký ředitel školy“. Pěkně nám zatrnulo! Radost rychle vyprchala, Alenka změnila grimasu na tváři a zkroušeně hlásila, co se jí (jako!) přihodilo. Po delším otálení nás pustil domů, ale musela jsem mu slíbit, že ji řádně doprovodím. Kus cesty od školy ještě nápadně kulhala, až teprve za rohem jsme nabraly tempo, aby nám vlak neujel. Doprovod z nádraží v Žichovicích už ale obstaral někdo jiný. Druhý den se přišel starostlivý pan ředitel spolužačky zeptat, jak se jí daří a jestli má nohu řádně ošetřenou. Nechtěl zřejmě podávat zbytečné hlášení o úrazu, ke kterému však nedošlo, což on vůbec netušil. Nikdo se o tomto podvodu od nás nikdy nedověděl. Alenka ještě krátkou dobu trochu pokulhávala, ale pak se zapomnělo.....

Třetí a největší trapas mě potkal v 6.ročníku. Nejprve musím předeslat, že hned po roce 1945 byl na škole ustaven žákovský smyčcový orchestr, jehož řízení se ujali manželé Procházkovi. Profesor František Procházka, studenty nazývaný „Franta“, učil češtinu a francouzštinu. Navíc byl velký muzikant. Pocházel ze Žihobec, kde byl jeho otec řídícím učitelem a ještě vyučoval mnoho chlapců na několik hudebních nástrojů. Ti pak odcházeli „do světa“ a tam se uplatnili jako známí cirkusáci ze Šumavy. Takový osud měl i můj tatínek. Pan profesor si tedy vybral několik studentů a učil je hrát na violu, violoncello a kontrabas. Jeho manželka Marta Procházková – Cittová výborně hrála na housle a na klavír a často mívala koncerty v českobudějovickém rozhlase. I ona vyučovala několik studentů na housle , já jsem mezi ně také patřila. Dali nás dohromady asi 30, pan profesor dbal na kázeň orchestru a paní Marta dirigovala. Brzy jsme začali vystupovat na veřejnosti při různých oslavách a školních akademiích. Účinkovali jsme také v Horažďovicích, Kašperských Horách a dokonce i v Rabí, tehdy v sále hostince „ U bílého lva“ - dnes je tam bazar s nábytkem. Měli jsme nacvičeno několik líbivých melodických skladeb, např. Od Gejzy Dusíka, Franze Lehára apod. - vždycky jsme měli obrovský úspěch. V roce 1950 uspořádala škola velkou akademii na oslavu 5. výročí Osvobození. Konala se pro veřejnost v sokolovně. Slavnost zahajoval náš orchestr veselou skladbou, pak následovalo mnoho jiných výstupů, např. recitace, scénky, zpěvy, tělovýchovná vystoupení atd. a závěr připadl zase orchestru. S kolegou od prvního pultu druhých houslí Jardou jsme účinkovali jenom v orchestru, takže jsme ve volném čase odešli na balkon a tam jsme vše spokojeně sledovali a nadšeně tleskali úspěchům našich spolužáků. To ovšem jen do doby, než se zase otevřela opona a na jevišti obecenstvo vítalo náš orchestr, ale bez nás. To byl šok! Co teď? Sebrali jsme odvahu a jako tichošlápkové jsme se připlížili přísálím do místnosti vedle jeviště, kde jsme měli nástroje a pulty. Jarda mě postrčil dopředu se slovy: „Jdi první, tebe Franta neseřeže, ty jsi holka!“. On byl totiž velmi známý přísný pedant, postrach školy!Co mi zbývalo, šla jsem. Snad nikdy nezapomenu na příšerný velitelský jeho postoj, nataženou paži a hrůzostrašný povel: „Ven!“ a hnal se k nám, jen taktak jsme stačili vycouvat.Neumíte si představit, co se v nás za dveřmi odehrávalo! Celou tu veselou Juditu jsme přečkali v hrůze, co s námi bude dál. Když dozněla , nastal ohromný aplaus, krutý pan profesor se trochu asi obměkčil, protože otevřel dveře za nimiž jsme strachy ani nedutali a dal nám rukou pokyn, abychom vstoupili. Ani slovo, ani facka nepadla. Na jevišti následovalo zvedání pultů, to se měly hrát vestoje na závěr hymny. Využili jsme toho mumraje, vkradli se na své místo a hymny jsme snad bez chyby odehráli. Po představení jsme čekali velký trest, ale pan profesor byl asi opojen úspěchem, který náš orchestr od obecenstva v sále sklidil a na nás zapomněl. Já jsem však na tento přestupek a pořádný trapas nikdy nezapomněla. Když pan profesor po létech zemřel a pochovali ho do rodinného hrobu v Žihobcích, kde odpočívá i několik mých příbuzných, vždy na Dušičky mu tam zapálím svíčku na usmířenou.

Autorka textu:
Paní Božena Vokatá

Rozdíl mezi mužem a ženou

Muži a zírání na jiné ženy

Lepší periferní vidění je rovněž důvodem, proč jsou ženy jen zřídkakdy přistiženy při „zírání“ na muže.
Téměř každý muž si čas od času vyslechne výčitku, že „hází očkem“ po jiných ženách. Jen málo žen však slyšelo podobnou výtku od mužů. Výzkumy sexuálního chování dokazují, že ženy si muže prohlížejí stejně často jako muži ženy, ne-li častěji. Mají však lepší periferní vidění než muži, a proto jsou jen zřídkakdy přistiženy.

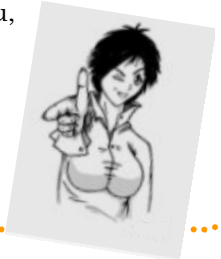

Proč by měli v noci řídit muži

Ženy vidí v noci lépe než muži, zejména věci na červené straně barevného spektra, avšak mužský zrak je vybaven k lepšímu vidění do dálky v užším poli. Proto muži ve srovnání s ženami mnohem lépe (a tedy bezpečněji) vidí v noci na velké vzdálenosti. Přihlédneme-li k lepším prostorovým schopnostem mužů, řízených pravou mozkovou hemisférou, vyplývá z toho, že muži umí rozeznat pohyb jiných vozidel na silnici před sebou a za sebou a určit jeho směr. Většina žen potvrzuje, že se u nich projevuje jakási noční slepota – v noci nedokážou rozeznat, po které straně vozovky se pohybuje blížící se vůz. Je tedy zřejmé, že během dlouhé cesty autem by žena měla řídit ve dne a muž v noci. Ženy sice ve tmě vidí více detailů, ale jen v krátkém a širokém zorném poli.

Oči vzadu?

Ne tak zcela, ale nejsme příliš daleko od pravdy. Ženy nejenže mají v sítnici více druhů čípků, mají lepší i periferní vidění než muži. Jejich mozek ochránkyně „hnízda“ je naprogramován tak, aby mohly přijímat informace z nejméně pětačtyřicetistupňového úhlu vpravo i vlevo, nahoře i dole. Periferní vidění mnoha žen pracuje v téměř stoosmdesátistupňovém úhlu. Oči mužů jsou větší a jsou zvyklé na „tunelové“ vidění na velkou vzdálenost, které zajišťuje, že muži vidí jasně a přesně přímo před sebe na značnou dálku, téměř jako dalekohled.
Muži jako lovci potřebovali zacílit očima na kořist v dálce a sledovat ji. Jejich zrak se tedy vyvíjel tak, aby nebyli ničím rušeni od sledovaného cíle, zatímco ženy potřebovaly periferní vidění, které jim umožňovalo dávat pozor na dravce slídící okolo sídla. Nyní znáte důvod, proč současný muž bez problémů najde cestu ke vzdálenému cíli, ale není schopen nacházet věci v ledničce.

PRANOSTIKY ÚNOR

2.2. Hromnice
Pak-li na Hromnice jasno bývá, bude ještě zima dlouho živá!
3.2. Blažej
Na svatého Blažeje vody plné koleje!
4.2. Masopust (Veronika)
Masopustní šišky na blátě, velikonoční vejce za kamny!
5.2. Háta, Agáta
O svaté Agátě uschne prádlo na lopatě!
Háty či Agáty nafouká za všechny záplaty!
6.2. Dorota
Svatá Dorota sněhem zametá!
10.2. Scholastika (Vanda)
O svaté Scholastice na hlavu beranice!
14.2. Valentýn
Valentýnské zimy formani se bojí!
16.2. Juliána
Svatá panna Juliána na skřivánka zavolala!
22.2. Petr
Přijde-li na svatého Petra mráz, zima již na dlouho neožije!
24.2. Matěj
Na svatého Matěje nahý nahého nosí na těle!

PRANOSTIKY BŘEZEN

2.3. Anežka
Na Anežku není radno v trávě sebou šíti, protože se celkem snadno Vlčí neduh chytí!
6.3. Bedřich
Svatý Bedřich teple dýchá, nebo také sněhy míchá!
7.3. Tomáš
Zima, která Tomáše nese, dlouho námi ještě třese!
8.3. Radek
Svatý Radko dělá rád hladko
11.3. Anděla (40 mučedníků)
Jaký mráz na čtyřicet mučedníků přijde, takový ještě dlouho bude!
12.3. Řehoř
Na svatého Řehoře povol kožich nahoře, na svatého Jáchyma rozepni ho docela!
17.3. Alexej
Na svatého Alexeje jde voda z hor a ryba ode dna.
19.3. Josef
Svatý Josef s tváři milou končí zimu s plnou silou.
25.3. Marián (zvěstování panny Marie)
Svatý Matěj řeže, svatý Josef seká a matička boží zatápí.
30.3. Kvido
O svatém Kvirínu je teplo i ve stínu.

Zapojte své hlavinky na vyluštění tajenky

Podle čísel u čtverečků vyplň pospojované čtverce.

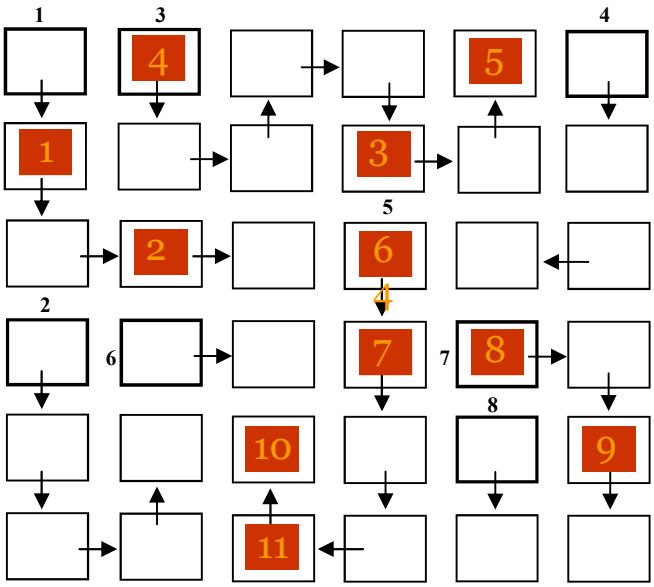

1. Školní povinnosti
2. Obydlí hlemýždě
3. Otčina
4. Nádoba v kuchyni
5. Ukrytá vzácnost
6. Osobní zájmeno
7. Tlustokožec
8. Západočeské město

Připravila: Jaroslava Brejchová

Řešení tajenky z minulého čísla:
1. SLÁDEK
2. TKADLEC
3. PEKAŘ
4. KREJČÍ
5. KOVÁŘ
6. ŘEZNÍK
7. BEDNÁŘ
8. MLYNÁŘ
9. BEČVÁŘ
10. TESAŘ
11. KOLÁŘ
12. VALCHAŘ

Tajenka: STARÁ ŘEMESLA

VÝHERCE Z MINULÉHO ČÍSLA:
p. Božena Vokatá

GRATULUJEME !!!

Tajenka pro nejmenší

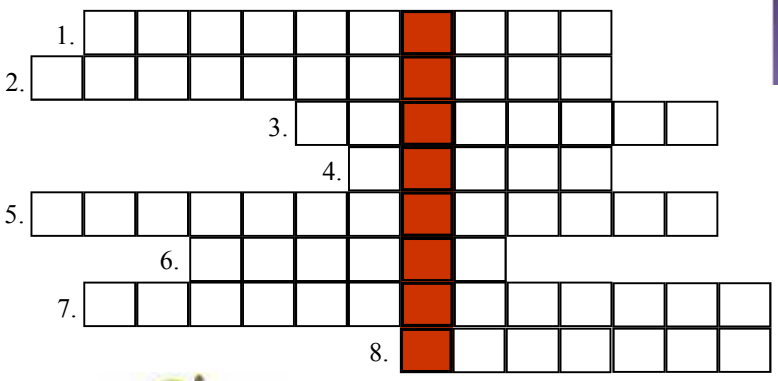

6.

3.

5.
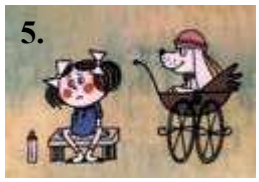

8.

4.

7.

2.

1.

Luštěte, luštěte! Na nejlepšího z Vás čeká odměna! Vyluštěné tajenky zasílejte na emailovou adresu nebo vhazujte do naší poštovní přihrádky. V příštím vydání prozradíme výherce a řešení tajenky.

Anketa

Ptali jsme se, zda slavíte svátek svatého Valentýna a výročí svatby.

Šárka Brejchová
(40 let)
Rabí

Já neslavím nic. Nejsem slavící typ. Stačí mi, když si manžel vzpomene a dá mi pusu.
13. října jsme měli 20. výročí svatby, ale nikde jsme nebyli. Nevím, zda se dá dvacet let vůbec slavit. Já dala manželovi štangly salámu a on mi dal kytku a bonboniéru.

Ludmila Benešová
(21 let)
Rabí

Svatého Valentýna neslavím. Když jsem měla přítele, dostala jsem vždy nějakou maličkost, například plyšáka nebo růži.
A když jsem měla dlouholetý vztah, dostala jsem dokonce puget květin, řetízek a prstýnek.

Markéta Brejchová
(19 let)
Rabí

Slavila jsem naposledy, když mi bylo pět let. Bylo to ještě ve školce. Dostala jsem marcipánovou kočičku (byla moc dobrá), prstýnek a Valentýnku. Míša odešel ze školky a bylo po lásce. Teď je z něj Skinhed.

Petra Tučková
(29 let)
Rabí

Svatého Valentýna neslavíme. Tento převzatý svátek je trapný.

Výročí svatby slavíme. Loni mi výročí musel manžel připomenout, jinak bych zapomněla. Vždy dostanu květinu a jdeme na večeři. Letos budeme slavit 7 let.

-red-

Svátek všech zamilovaných, který pravidelně slavíme 14. února, má svého patrona. Je jím kněz a mučedník svatý Valentýn, který žil ve 3. století. Život tohoto světce je opředen mnoha legendami, dnes už se asi nikdy nedozvíme, zda jsou pravdivé. Svatý Valentýn je považován za patrona čisté a oddané lásky mladých lidí. Tento světec je představován jako moudrý a ctnostný muž. Valentýn pravděpodobně žil v Římě za vlády císaře Claudia II. Gothica. Zemřel mučednickou smrtí v roce 269. Ale ani toto datum není jisté. Historikové se neshodují a jeho smrt zařazují nejčastěji do období mezi roky 268 až 273. Jeho hrob byl objeven u Milvijského mostu na ulici Via Flaminia v Římě. Papež Julius I. nechal nad hrobem postavit basiliku, kterou Valentýnovi zasvětil.

Studio Relax
Sušice, Klostermannova ul.
Dopřejte si revoluční techniku prodlužování a zahušťování řas B-Lashes
Vajskebrová Lenka 602 644 908

Akce na Rabí a v okolí

Sbor dobrovolných hasičů

Vás zve

dne 26. 3. 2011

do KD na Rabí

na HASIČSKÝ BÁL

Hraje kapela Skalanka

Horažďovice KD:

5.3. od 21.00 hod.
Rockový bál s Brutusem

10.- 13. 3. XXVIII. Západočeská oblastní přehlídka amatérského divadla

22.3.- 23.3. Prodejní trhy

24.3. Prodej drogerie Šáša

27. března v 15.00 hod.
POSEZENÍ S PÍSNIČKOU
Hraje Myslivecká kapela Atlas

Loutkové divadlo v kině Otava:
4.3. v 17.00 hod.
O strašně líném Honzovi
18.3. v 17.00 hod.
Dobrá víla Jarmilka

Malování na hedvábí

s Vendulkou

dne 22. února v 17 hod.
v mateřské školce, Rabí

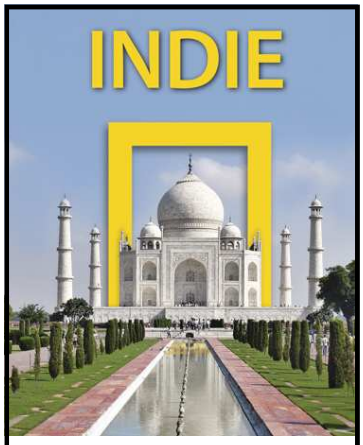

MIROSLAV SCHÜLZ
„PAPALINY“
fotoprojekce s výkladem
Indie, Nepál
25. února, 20.00 hod.
Kulturní dům, Rabí

dne 12. dubna
17.00 hod.

VELIKONOČNÍ VAZBY

s Vendulkou

v mateřské školce, Rabí

Sušice Sokolovna:
17.2. od 19.30 hod.
Masopustní koncert v podání Lubomíra Brabce a Kateřiny Brožové

24.2. od 19:30 hod.
SCREAMERS v šapitó
travesty show

KABÁT
revival band

18. února od 21.00 hod.
v Kulturním domě
na Rabí

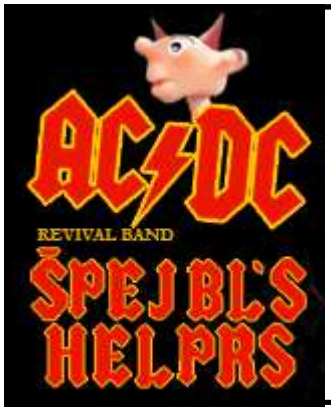

18. března

od 21.00 hod.

V Kulturním domě
na Rabí

Společenská rubrika

Jubilanti v roce 2011

60 let
Václav Zemen
Marie Jíchová
Václav Korec
Vladimír Duda
Helena Zahrádková
Jana Jozová
František Bláha

65 let
Helena Hejpetrová
Miroslav Tichánek
František Kulich
Milan Jamrich

70 let
Zdeněk Fiala

75 let
Jaroslav Surý
Marie Kurcová

80 let
Antonín Heřman
Jiří Leopold
Josefa Potužníková
Marie Kožnarová
Marie Vinická
Vlasta Černá
Bohumil Hlaváč
Marie Havlová

85 let
Miroslav Hůda

90 let
Anna Šimerová
Květa Vichrová
Milada Adamusová

91 let
Štefanie Heřmanová
Marie Krausová
Josef Klásek

97 let Hrabová Božena

Děkujeme všem přátelům a známým, kteří se dne 19.1.2011 přišli naposledy rozloučit do kostela Sv.Jana Nepomuckého s panem Václavem Hrbkem z Rabí, který zemřel ve věku 82 let po dlouhé nemoci. Byl dlouholetým varhaníkem v tomto kostele a rábským patriotem. I když kvůli svému zdravotnímu stavu nemohl mluvit a chodit, byl obklopen milující rodinou do posledních chvil svého života.Věnujte mu prosím tichou vzpomínku.

Zarmoucená rodina

CHCETE REKLAMU VAŠÍ FIRMY DO NOVIN ?

Zasílejte na adresu: rabskenoviny@seznam.cz nebo vhazujte do poštovní schránky, která je umístěna ve vestibulu Městského úřadu po levé straně!

Poplatek za tyto služby je dobrovolný nebo ve formě sponzorského daru na různé akce, např. dětské maškarní, masopustní průvod apod...

Číslo běžného účtu spolku ROSa 239 324 891 / 0300

INZERCE

Rodinné lyžování v Nezdicích na Šumavě

Pondělí - Pátek od 10.00 do 16.00 hod.
Sobota - Neděle od 9.00 do 16.00 hod.
Středa, Pátek, Sobota od 18.00 do 21.00 hod.
Děti do 6 let zdarma, dětské jízdné pro děti od 6 do 15 let

Super ceny !!!!

- 2 lyžařské vleky (TLV12 a EPV300)
- 4 sjezdové tratě upravované rolbou
- bezpečné sjezdovky vhodné pro děti
- škola snowboardingu a lyžování
- odstavná plocha pro automobily zdarma
- bufet s venkovním a vnitřním posezením
- VYNIKAJÍCÍ CENY

Informace : www.skinezdice.cz, obsluha mob. 739 409 217

"Přijeďte si vyzkoušet pohodovou nezdickou lyžovačku"

CENTRUM REGENERACE MARION (Sušice)
Masáže a Pedikúra
Pro občany Bojanovic, Čepic a Rabí, kteří mají ztíženou možnost dopravy do Sušice, je možno po dohodě poskytnout pedikúru v jejich domácím prostředí.
Marie Heřmanová, Rabí

tel: 737 971 961

V příštím vydání najdete:

ROZHOVOR S KASTELÁNEM Ing. Karlem Brožou

RECEPT NA ŠÍPKOVOU OMÁČKU (z filmu Slavnosti sněženek)

NA ŠKOLE V RABÍ (pokračování—Nejmladší učitel)

ZPRÁVIČKY Z MěstÚ

Sponzorem Rábských novin je Okrašlovací spolek ROSa.

RÁBSKÝ OBČASNÍK BUDE VYCHÁZET V MĚSÍCI:

Duben 2011
Červen 2011
Srpen 2011
Říjen 2011
Prosinec 2011

Slovo závěrem

Napište nám své příběhy z dovolené, zážitky z prázdnin, trapasy, fejetony, různé recenze; můžete vytvořit nové téma novin... zkrátka vše, co vás napadne....

Kontakt : **rabskenoviny@seznam.cz**
www.rosarabi.wz.cz

Číslo běžného účtu spolku ROSa: 239 324 891 / 0300

Redakční rada: Alena Kraucherová
Hana Holečková
Drahomíra Houdková

Uzávěrka : do 31. března 2011